

Verslag Ontwikkeltafel (OT) Venray d.d. 9 maart 2015, 9.00 uur - 12.00 uur

OT Jeugd I

Locatie: gemeentehuis Venray, Raadhuisstraat 1, 5801 MB Venray

Aanwezig:

Zorgaanbieders:

Annemarie van Kruijssen	Rubicon Jeugdzorg
Irma Goldenbeld	Bureau Jeugdzorg Limburg
Jan Bertrams	MEE
Marjolein Dijs	Vincent van Gogh
Carla van Hertem	Coöperatie Limburgse Zorgboeren
Chantal Theunissen	Talenti a Casa

Gemeenten:

Rob Kuiten	gemeente Horst a/d Maas
Sonja Kuijpers	gemeente Venlo
Eefje Joosten	gemeente Venlo
Claudia Wijnhoven	gemeente Peel en Maas
Bart van Oort	gemeente Bergen

Mgr:

Getty Schuiling	MGR SDLN, secretaris
Roel Kramer	MGR SDLN, voorzitter
Yvonne Sinsel	MGR SDLN, notulist

1. Opening en voorstelrondje

De voorzitter heet de aanwezigen om 9.05 uur welkom bij deze eerste ontwikkeltafel jeugd. De voorzitter verwacht nog een à twee mensen. De heer Ad Vaartjes heeft problemen met zijn auto en kan helaas niet komen. Verder is Ymie Klooster van Daelzicht afwezig vanwege ziekte. Of de vertegenwoordigers van de Mutsaersstichting en/of BOEI-Limburg nog komen is onbekend.

Mevrouw **Van Kruijssen** meldt dat zij om 11.30 uur weg moet vanwege een afspraak elders.

2. Algemene introductie

De voorzitter wil dadelijk een voorstelrondje maken, maar eerst licht hij de agenda van vandaag toe. Voor de pauze staat de verkenning van de inhoudelijke thema's op de agenda en na de pauze het concreet maken en prioriteren aan de hand van een aantal voorstellen die er liggen. Verder wordt bekeken of afspraken gemaakt kunnen worden.

De voorzitter deelt mee dat de nieuwe planning voor de ontwikkeltafels is gewijzigd: de twee ontwikkeltafels van voor en na de zomer zijn samengevoegd. Dat betekent dat op 21 juli 2016, dus nog voor de zomervakantie, de uitvraag al duidelijk is. Dit leidt ertoe dat voor 1 november de contracten gesloten kunnen worden. Het betekent ook dat voor de zomervakantie scherp is welke kaders, welke uitgangspunten, welke kortingspercentages, welke andere indelingen van producten en diensten et cetera al duidelijk zullen zijn. Dat maakt het voor gemeenten en aanbieders prettiger. Het betekent echter ook dat er nu minder tijd is. Bekeken moet daarom worden wat in de beschikbare tijd waargemaakt kan worden en wat geprioriteerd moet worden. Daarnaast moet worden bekeken wat op de langere termijn moet gebeuren waarvoor al voorwerk gedaan moet worden. Eind van het jaar wordt al met de startnotities gestart in de eerste ontwikkeltafel voor de inkoop van 2018.

De heer **Bertrams** merkt op dat de inhoudelijke afbakening en definiëring van percelen en de bijbehorende eisen begripsverwarring oplevert. Vanuit het inkoopkader moet duidelijk worden gemaakt wat moet worden ingekocht.

De voorzitter antwoordt dat dit een onderwerp van deze ontwikkeltafel is. De omschrijvingen van de diensten, eventueel een andere indeling/categorisering met de gestelde eisen moeten inderdaad nog duidelijker worden gemaakt. Dit komt dus aan de orde.

De heer **Bertrams** vindt ook dat men blijft denken in voorzieningen en verstrekkingen et cetera, terwijl daarvoor een ander concept in de plaats moet komen.

De voorzitter antwoordt dat dit ook aan de orde komt.

De voorzitter merkt op dat er vier ontwikkeltafels zijn:

1. Jeugd;
2. Wmo & participatie;
3. Kwaliteit & monitoring;
4. Overeenkomsten.

Bij elke knip die wordt gemaakt, zijn er altijd raakvlakken en rafelrandjes die samen bewaakt moeten worden. Het gemakkelijkste is echter om Jeugd en Wmo & participatie in twee aparte ontwikkeltafels op te pakken. Kwaliteit & monitoring is al een doorlopend verhaal en in de ontwikkeltafel Overeenkomsten gaat met name in op wat in de overeenkomsten verbeterd moet worden, maar ook op de vorm van de inkoop. Daarbij ligt de nadruk op toekomstbestendigheid. Het geniet de voorkeur om, daar waar mogelijk, meerjarige overeenkomsten te sluiten.

Mevrouw **Van Herten** vraagt of de twee ontwikkeltafels Kwaliteit & monitoring en Overeenkomsten al personeel zijn ingevuld. Spreekster vraagt meer uitleg.

Mevrouw **Schuilig** antwoordt bevestigend. Er is geïnventariseerd wie zich hiervoor interesseert en de aanbieders hebben zich hiervoor kunnen opgeven. Deze mensen hebben allemaal een reactie ontvangen en de uitnodigingen zijn inmiddels verstuurd.

De voorzitter merkt op dat de reacties verstuurd zijn naar de bij de MGR bekende adressen. Er is ook een bewuste selectie gemaakt uit de geïnteresseerden.

De voorzitter meldt dat onder andere de heer Kuiten aan de slag is geweest met de transformatieagenda voor de regio. Later dit jaar komt daarover veel meer informatie. Men wil in de toekomst naar een eigen verantwoordelijkheid van inwoners met een bescheiden rol van de gemeente. Daar waar nodig bieden de gemeenten maatwerkondersteuning vanuit een integrale benadering van de leefdomeinen. Men wil daarnaast ook de kwaliteit van leven bevorderen door 'ondersteuning dicht bij huis' en 'zo lang mogelijk thuis'.

Transformatie:

- eigen verantwoordelijkheid inwoners;
- gemeenten bescheiden;
- maatwerkondersteuning waar nodig;
- integrale benadering vanuit leefdomeinen;
- bevorderen kwaliteit van leven;
- ondersteuning 'dicht bij huis' (buurt, wijk, kern, gemeenschap) en 'zo lang mogelijk thuis';
- algemene ondersteuning en collectieve voorzieningen gaan voor individuele maatwerkvoorzieningen.

De heer **Kuiten** licht de achtergrond van de transformatieagenda toe. De afgelopen periode heeft elke gemeente mooie plannen gemaakt, met voor jeugd een regionale visie. Maar er is geen gezamenlijke visie op het sociaal domein. Dat zou echter wel heel handig zijn voor de samenwerking tussen de gemeenten in het kader van het inkoopproces. Zo'n visie kan ook gemakkelijk worden gemaakt omdat de uitgangspunten in de beleidsplannen van de verschillende gemeenten vaak hetzelfde zijn. Dit moet verder worden uitgewerkt naar de transformatieopgave.

De aanwezigen stellen zich kort voor.

De voorzitter meldt dat opnames worden gemaakt voor de verslaglegging. Het verslag van deze ontwikkeltafel wordt volgende week gepubliceerd op de website van de MGR ten behoeve van de virtuele ontwikkeltafel. Ook wordt nog een managementsamenvatting gemaakt ten behoeve van de virtuele ontwikkeltafel. Zo wordt iedereen die hier niet aanwezig is ook goed meegenomen.

3. Verkenning inhoudelijke thema's

De voorzitter stelt vast dat in het sociaal domein een aantal dilemma's bestaan:

- continuïteit van zorg met minder budget;
- transformeren met minder budget;
- van aanbodgericht naar vraaggestuurd;
- regie op proces in relatie tot regie bij burger;
- zelfregie burger in relatie tot regie professional;
- ruimte creëren maar ook efficiency en transparantie.

Dit leidt tot een aantal vraagstukken voor alle ontwikkeltafels:

- Hoe kunnen we met minder budget toch de benodigde diensten bieden?
- Hoe komen we tot voldoende zicht op de diensten en kosten?
- Hoe leggen we de relatie tussen diensten en resultaten?
- Welke kwaliteit kunnen en moeten we eisen en hoe monitoren we daarop?
- Hoe organiseren we de uitvoering?
- Welke differentiatie moeten we hanteren?
- Hoe gaan we om met de verdeling en toewijzing van het werkpakket?

De vraag is waar voor 2017 de nadruk op moet liggen.

Mevrouw **Dijs** merkt ten aanzien van de differentiatie van producten en domeinen op dat er een aantal domeinen zijn die niet onder de ontwikkeltafels Jeugd en Wmo & Participatie vallen. Waar worden die besproken?

De voorzitter antwoordt dat bijvoorbeeld domein 7, betreffende de zogenoemde welzijnsactiviteiten, deels terugkomt bij de ontwikkeltafel Overeenkomsten omdat het daar gaat over de inkoopvorm die men kiest. Domein 7 en domein 1.2, 1.3 en 1.4 betreffen vooral Venlo. Het is aan de gemeente Venlo om vanuit de inhoud het hoe en wat aan te geven. Dan kan bij de ontwikkeltafel Overeenkomsten worden bekeken hoe dit het beste georganiseerd kan worden. Er is echter op dit moment nog geen expliciet thema benoemd op die domeinen. Mevrouw **Joosten** voegt toe dat zij hier intern inderdaad al over heeft gesproken. Voor domein 7 en 1 wordt net zoals bij alle andere domeinen een ontwikkeltafelproces met fysieke en virtuele ontwikkeltafels gevolgd.

Mevrouw **Dijs** merkt op dat domein 7 en 1 niet alleen Venlo betreffen. Er worden regionale functies in beschreven. En er is ook nog domein 2.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat de toegang domein 1.1 bij contracten zit.

De voorzitter merkt op dat domein 2, de specialistische ondersteuning voor het opstellen en verduidelijken van een leefzorgplan, zowel Jeugd als Wmo betreft. Het onderwerp kan ook landen in de ontwikkeltafel Overeenkomsten. Er zijn dus veel raakvlakken. Als het thema Prijs-Prestatie was gehandhaafd hadden de domeinen 1, 2 en 7 daaronder gevallen, maar dan was het pakket ook erg breed geworden.

Mevrouw **Dijs** antwoordt dat er vorig jaar inderdaad geen tijd was om deze domeinen de juiste aandacht te geven.

De voorzitter voegt toe dat op het moment dat zich dit voordoet vanuit de inhoud, bijvoorbeeld bij domein 7 naar Venlo wordt gekeken. Mevrouw **Van Kruijssen** geeft aan dat niet geheel valt uit te sluiten dat het werken met domeinen niet het meest handig is voor vraaggericht werken. Dat zou moeten worden bekeken.

De voorzitter antwoordt dat dat inderdaad mogelijk is.

De heer **Bertrams** vindt dat moet worden gesproken over wat de burger nodig heeft. De regie moet immers bij de burger komen te liggen. Spreker vraagt zich daarom af waarom gestart wordt met het afpakken van de regie. Er moet een systeem worden gebouwd waarbij de burger verantwoordelijk is. Spreker mist deze visie in de basis. Hoe komt men daadwerkelijk tot een kanteling? Spreker vindt dat men op dezelfde manier blijft redeneren.

Mevrouw **Theunissen** onderschrijft dit standpunt helemaal.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt zich af of de de burger nu wordt uitgesloten?

De heer **Bertrams** antwoordt bevestigend. Nu wordt zwart-wit gezien een groot 'gemeentefeest' georganiseerd. Spreker merkt op dat in het keukentafelgesprek twee accenten worden gelegd met het zorgplan en de eigen kracht. Spreker kan zich ook een systeem voorstellen waarbij een burger zelf verantwoordelijk is voor het opstellen van een plan. Spreker vindt dat er een laag moet komen voordat de gemeente aan bod komt waar de burger wordt gefaciliteerd om een eigen contract af te sluiten. Spreker is benieuwd hoeveel vragen dan uiteindelijk bij de gemeente komen.

Mevrouw **Dijs** vraagt om een concretisering met een voorbeeld. Men kan nu bijvoorbeeld ook naar de huisarts gaan. Men heeft dus nu ook al een keuze.

De heer **Bertrams** antwoordt dat naar de huisarts gaan in wezen hetzelfde is.

Mevrouw **Van Kruijssen** merkt op dat er nu al veel initiatieven zijn vanuit de maatschappij die steeds meer deze richting opgaan. Bijvoorbeeld vanuit de Wmo ontstaat meer zelfredzaamheid via servicepunten of via ouderenadviseurs van de KBO. Dat zou ook een start kunnen zijn voor het opstellen van plannen. Burgers weten zelf wel wat ze nodig hebben. Wat ze niet weten is hoe ze dat wat ze nodig hebben moeten organiseren. Daarbij moeten ze ondersteuning kunnen krijgen.

De heer **Kuiten** geeft aan dat de gemeenten al breder bezig zijn. Vanuit de kanteling is de gemeente bijvoorbeeld bezig met vitale gemeenschappen. Daar heeft de burger een sterke regierol. Dit spoor wordt zoveel mogelijk ondersteund. Als de vraag de eigen kracht of het sociale netwerk overstijgt, moet de gemeente ervoor zorgen dat de zorg beschikbaar is in de vorm van arrangementen of losse producten. De insteek is de vraag van de burger waarin hij vastloopt. Mevrouw **Joosten** vindt dit onderwerp interessant als gesproken wordt over de doorontwikkeling in de periode na september. De inkoop 2017 komt echter eraan en daarvoor moeten nu een aantal vraagstukken worden opgepakt.

De voorzitter vult aan dat dit punt ook per email naar voren is gebracht door Krabben & Te Hennepe. De heer Jos Krabben is een gezinstherapeut. Hij geeft aan dat bij Krabben & Te Hennepe de burgers vooropstaan. Om het vermogen zelf te bevorderen en om zelf tot oplossingen te komen moet men de burger zelf meer laten kiezen. De burger heeft daarvoor wel wat instrumenten nodig, bijvoorbeeld een universele website waar de burger volledig zicht krijgt op wat er te bieden is et cetera. De voorzitter vindt dat deze gedachte bij de ontwikkeltafels ook kan worden meegenomen om mogelijk te maken dat burgers meer de regie kunnen nemen. Dan speelt men dus een meer faciliterende rol.

Mevrouw **Dijs** ziet ook de populatiebepoorting als een oplossing.

De voorzitter antwoordt dat dit inderdaad een optie is.

Mevrouw **Goldenbeld** stelt voor om een pilot te organiseren voor het onderwerp.

Mevrouw **Van Herten** vraagt zich af hoe vrij de ontwikkeltafel kan denken. Er zijn immers allerlei beperkingen. Men heeft te maken met de samenwerking tussen 7 gemeenten en met schotten tussen de budgetten. Dat alles beperkt de denkruimte. Bovendien zijn in 2018 verkiezingen. Politici moeten dus ook strategisch bedenken en bezien wat ze met de huidige coalitie willen bereiken. Spreekster vindt dat de ontwikkeltafel daarin realistisch moet zijn.

De voorzitter antwoordt dat dit soort wijzigingen altijd om de 4 jaar plaatsvinden. De ontwikkeltafels moeten de bestuurders ondersteunen om bepaalde keuzes te maken. In het laatste portefeuillehouderoverleg is sprake geweest van voortschrijdend inzicht en vinden de portefeuillehouders dat de gemeenten nu wat breder moeten kijken en meer mogelijk moeten maken. Dat is een onontkoombaar proces. De voorzitter wil voor de pauze heel breed kijken naar alle mogelijkheden waaraan gewerkt kan worden en na de pauze weer smaller kijken zodat iedereen de activiteiten voor 2017 scherp heeft. En dat beperkt inderdaad de mogelijkheden. Verder beperken de schotten inderdaad ook. Er moet worden bekeken hoezeer deze schotten daadwerkelijk leidend zijn.

De heer **Kuiten** wil zoveel mogelijk vrij denken. De frustratie van 2015 is dat gemeenten en aanbieders elkaar alleen in de ontwikkeltafels spraken. Als men echter samen echt stappen wil zetten en zaken wil veranderen, moet men elkaar vaker zien om vaker de diepte in te gaan en samen echt wat te realiseren.

De voorzitter antwoordt dat deze ruimte er nu is.

De heer **Bertrams** vindt dat er een domein 0 moet komen, voor algemene voorzieningen. Nu blijft men immers denken in domein 1 tot en met 7. Men moet bekijken hoe een burger in domein 0 komt.

Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat domein 0 het domein van de individuele gemeente is. Dat wordt dus lokaal opgelost.

De voorzitter vindt dat men in de ontwikkeltafels de ruimte moet hebben om bij alle initiatieven te kunnen aansluiten. De voorzitter stelt twee checkvragen:

- Kopen we te veel maatwerkdiensten/producten in?
- Zou meer naar domein 0 moeten?

De heer **Bertrams** antwoordt dat hij van mening is dat er verkeerd wordt ingekocht. Er is teveel oude wijn in nieuwe zakken.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt dat te veel wordt gedacht in diensten en producten terwijl men zou moeten bekijken wat de burger nodig heeft. Men zou de burger kunnen faciliteren bij zijn vraag zodat daarop een antwoord komt. De wijze waarop dat moet gebeuren kan ook heel verschillend zijn.

Mevrouw **Wijnhoven** voegt toe dat binnen de werkgroep jeugd is gesproken over cliëntprofielen. Mevrouw **Van Kruijssen** vindt het denken in cliëntprofielen niet prettig. Dat geeft immers gelijk weer een stempel. Spreekster denkt liever in ondersteuningsprofielen. Dit wordt door ook door andere aanwezigen bevestigd.

De heer **Bertrams** vindt dit nog steeds oud denken. Zijn ervaring is dat heel veel cliënten hun eigen oplossing weten. Zij komen echter vervolgens in aanraking met de systeemwereld van de gemeente waarin zij in een hokje moeten passen en dan begint het te wringen. Dit is een vraagstuk waarmee spreker zich al jaren bezighoudt.

Mevrouw **Goldenbeld** deelt mee dat de provincie Limburg in het verleden een project heeft gehad met een persoonsvolgend budget waarmee een zorgpakket werd vastgesteld. Dat was best interessant met een andersoortig denken en is misschien te snel beëindigd.

De voorzitter vraagt wie het budget beheerde.

De heer **Kuiten** antwoordt dat de SVB het budget beheerde.

Mevrouw **Kuijpers** vraagt wie de regie voerde. Dat vormt immers een risico.

Mevrouw **Van Kruijssen** wil graag realistisch zijn. Er moeten piketpaaltjes worden vastgesteld waarbinnen de burger een zekere keuzevrijheid heeft.

Mevrouw **Joosten** vindt dit deze uitleg erg op PGB lijken.

De heer **Bertrams** wil liever iets heel revolutionairs. Wat is immers het verschil met het PGB? Hij vindt dat men moet leren om vertrouwen te hebben in de burger totdat men een bepaalde grens overschrijdt.

Mevrouw **Kuijpers** is het hiermee eens. Men moet inderdaad terug naar de eigen kracht van de burger. Anderzijds hebben sommige burgers echter gewoon hulp nodig en dan is er een brij aan producten die zijn ingekocht. Voor diegenen die samen met de burger uit het aanbod moeten kiezen, is niet helder welke dienst precies wordt geleverd. Spreekster wil vanuit deze ontwikkeltafel hierop graag meer grip krijgen.

De voorzitter vraagt of het pakket van diensten samen moet worden bekeken om te bezien waar de burger in zijn regierol gezet kan worden en waar niet.

Mevrouw **Theunissen** is in 2012 met haar particuliere praktijk voor jeugd begonnen. Spreekster merkt op dat de burger bij Talenti a Casa zelf bepaalde wat hij nodig heeft. Dat was heel eenvoudig. Bij de komst van de Jeugdwet moesten zaken echter worden gecontroleerd.

Spreeksters organisatie heeft momenteel alleen een beschikingsnummer van de gemeente nodig, maar zij krijgt nu hele bestanden en overzichten waarvan haar organisatie echt gek wordt. De cliënten merken dit overigens niet.

De heer **Kuiten** vindt ook verbazingwekkend hoeveel vragen de gemeente krijgt over wie de rekening betaalt. Dat is altijd de eerste vraag die wordt gesteld.

Mevrouw **Theunissen** deelt mee dat Talenti a Casa goed werk voor haar doelgroep verricht. Talenti a Casa groeit ook heel hard en de cliënten zijn tevreden. Spreekster begrijpt ook dat er controle moet zijn, maar het systeem veroorzaakt veel problemen waardoor minder tijd overblijft om de cliënten te helpen. Het moet anders, met in ieder geval meer differentiatie.

Mevrouw **Dijs** merkt in de richting van mevrouw Theunissen op dat de gemeente de factuur toch niet hoeft te betalen. Dezelfde systematiek van vroeger kan immers toch worden gebruikt? Dan heeft de burger de toegang ook niet nodig. Het systeem geldt pas wanneer de cliënten zorg nodig hebben die de gemeente betaalt.

Mevrouw **Theunissen** antwoordt dat de ene cliënt de ondersteuning wel zelf kan betalen en de andere cliënt niet. Dat betekent dat alleen een cliënt met middelen bij Talenti a Casa terecht zou kunnen. Wil de gemeente dat?

De heer **Bertrams** vindt daarbij de vraag welk deel van de kosten de gemeenschap moet betalen en welk deel moet een cliënt zelf betalen.

Mevrouw **Theunissen** antwoordt dat het om dezelfde diensten gaat die andere aanbieders ook leveren, namelijk basis Jeugd-GGZ met een code.

Mevrouw **Dijs** merkt op dat Vincent van Gogh nooit rechtstreekse particuliere zorg heeft geleverd.

Mevrouw **Theunissen** antwoordt dat Talenti a Casa kinderen altijd gewoon heeft geholpen. Spreekster is voorstandster van meer differentiatie. Nu worden veel te veel systemen gemaakt om zaken te controleren. Spreekster wil graag met een druk op de knop aangeven dat een cliënt in een kader kan worden geplaatst.

De heer **Bertrams** antwoordt dat mevrouw Theunissen eigenlijk op zoek is naar erkenning dat bij Talenti a Casa de juiste zorg wordt geleverd.

Mevrouw **Theunissen** antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Wijnhoven** deelt mee dat het systeem is bedacht om te voorkomen dat mensen niet twintig keer hetzelfde verhaal moeten vertellen.

Mevrouw **Theunissen** antwoordt dat een kind dat naar de huisarts gaat meteen behandeld kan worden. Als het kind naar de gemeente gaat, duurt het echter zes tot acht weken.

Mevrouw **Wijnhoven** vindt dit heel ernstig.

Mevrouw **Kuijpers** merkt op dat het tijdsbestek voordat de zorg kan aanvangen per gemeente zal verschillen.

Mevrouw **Goldenbeld** vindt dat mevrouw Theunissen eigenlijk aangeeft dat iedere cliënt de rekening bij de gemeente moet kunnen neerleggen.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt de vraag hoe zwaar men verzekerd wil zijn.

De heer **Kuiten** deelt mee dat iedereen graag een vereenvoudiging van het systeem wil.

Mevrouw **Theunissen** vindt dat het steeds ingewikkelder wordt.

De heer **Kuiten** antwoordt dat het nu op een andere manier gedaan moet worden.

Mevrouw **Theunissen** vindt wel dat het ook uitvoerbaar moet zijn.

De voorzitter merkt op dat zaken nu door elkaar heenlopen.

Mevrouw **Kuijpers** hoort ook zaken door elkaar lopen; de bureaucratie, de facturatie en de toegang. De toegang is nu in zoverre veranderd dat deze van het Bureau Jeugdzorg is verlegd naar de wijkteams. Daarnaast is de huisarts ook nog steeds een toegangspoort. De gemeente vindt dat ergens moet worden bekeken of meer nodig is. Indien men zich immers overal vrij kan melden, voorziet spreekster een financieel probleem. Daarbij is niemand gebaat.

De heer **Bertrams** vindt dat er een toets moet zijn voor de toegang. Spreker wil graag toe naar een paradigmashift en uitgaan van eigen verantwoordelijkheid en vertrouwen in de burger. Als de burger bij de toegang komt, moet deze burger een verhaal hebben dat men kan toetsen.

Mevrouw **Van Kruijssen** merkt dat hoe en wat door elkaar lopen. Hoe ziet men zaken visionair?

Wat heeft de burger nodig? En vervolgens: wat betekent dat voor de inrichting van het systeem? Daarbij zijn een aantal dingen belangrijk voor de burger, de gemeente en de zorgaanbieder.

Spreekster wil graag beginnen met het proces. Wat gebeurt als een burger een vraag heeft? Hoe moet dit worden georganiseerd? Waar liggen welke verantwoordelijkheden? Bij welke persoon en bij welke organisatie? Spreekster wil zichzelf graag de vrijheid gunnen om dit op deze manier te bekijken.

De heer **Bertrams** vraagt wanneer de burger een cliënt wordt. Dat is een heel principiële onderscheid.

Mevrouw **Van Kruijssen** wil bij de burger beginnen. Wat gebeurt met de burger die een bepaalde vraag heeft? Welk proces doorloopt die burger en wat betekent dat voor de organisatie?

De voorzitter beluistert dat het slim is om goed te kijken naar het onderscheid tussen waar een burger zelf de regie kan en moet hebben en waar dat niet kan. En dit vervolgens ook vanuit het proces te bezien. Nu lijkt het immers alsof alles in een bepaald keurslijf wordt verpakt. De voorzitter vraagt of er nog andere punten zijn.

Mevrouw **Van Hertzen** stelt voor om de ervaringen van de afgelopen twee jaar te gebruiken om te bezien welke groepen cliënten er zijn. Spreekster denkt dat er een groep met veel eigen kracht is, die weinig ondersteuning nodig heeft. Daarnaast zal er een middengroep zijn en een groep die forse ondersteuning nodig heeft. Dus in totaal drie groepen. Als men deze groepen kan definiëren, kan men ook bekijken welk proces daarbij hoort. Er moet echter ook worden bekeken waar de cliënten zich nu in het systeem bevinden.

De voorzitter merkt op dat mevrouw Van Hertzen dus voorstelt om een data-analyse van de afgelopen jaren te verrichten.

Mevrouw **Goldenbeld** merkt op dat iedere organisatie binnen haar eigen systeem bezig is om te bekijken hoe het beter kan. Spreekster mist een ketenoverstijgende blik. Spreekster wil graag kijken naar de kosteneffectiviteit en de kosten voor de klant. Misschien wordt er verkeerd naar de kosten gekeken. Soms is het beter om meteen iets heel duurs te doen waardoor uiteindelijk meer

wordt bereikt. Dit moet worden onderzocht. Wat is de meest effectieve aanpak? Dat is in de jeugdzorg, in tegenstelling tot de medische wereld, nog niet heel duidelijk. Daarvoor moet een experiment worden aangegaan. Het NJi kijkt bijvoorbeeld hiernaar en in het Swing project in Friesland wordt ook geëxperimenteerd.

Mevrouw **Kuijpers** merkt op dat op dit moment inderdaad de next care het uitgangspunt is. Mevrouw **Van Kruijssen** ziet bij het NJi een goede verkenning. Daar worden ook lacunes aangegeven.

Mevrouw **Goldenbeld** voegt toe dat een lacune bijvoorbeeld is dat een bepaald aanbod in de regio niet aanwezig is. Soms zou men ook zaken anders moeten doen. Het probleem moet in ieder geval samen worden opgelost.

Mevrouw **Kuijpers** vindt dat gesproken wordt over zaken die het volgende jaar niet opgelost kunnen worden, maar die wel heel erg belangrijk zijn. De regionale werkgroep jeugd heeft zaken bekeken die het volgend jaar veranderd kunnen worden. Bij de ambulante jeugdhulp zitten bijvoorbeeld kwaliteits- en prijsverschillen die door de gemeenten niet verklaard kunnen worden. Het zou iets waard zijn als vanuit de ontwikkeltafels voor het volgende jaar daarin een slag kan worden gemaakt.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt het als aanbieder interessant om voor het volgend jaar te bekijken voor welke problematiek en voor welke vraag ambulante jeugdhulp de juiste oplossing is. Dat is ook gemakkelijker voor de toegang.

Mevrouw **Kuijpers** vindt dit nu heel moeilijk om te differentiëren. Het gaat immers nu toch om de productomschrijving.

De heer **Kuiten** voegt toe dat dit voor de percelen overig en nazorg ook geldt. Daar wil men ook vanaf.

Mevrouw **Wijnhoven** heeft nog een punt. Er zijn regionale afspraken over crisis gemaakt. Er moet echter nog goed worden afgestemd wat, waaronder valt. Dat is nog altijd niet heel scherp.

4. Pauze (10.17 - 10.33 uur)

5. Concreet maken en prioriteren

De voorzitter wil nu graag bekijken welke concrete punten voor het volgend jaar worden opgepakt. De voorzitter stelt vast dat al twee concrete punten zijn genoemd, de breedte en de onduidelijkheid van het product ambulante jeugdhulp en crisis, maar misschien zijn er nog andere onderwerpen.

De voorzitter toont een schema van mevrouw Joosten en de heer Van Oort, met een voorstel voor op te pakken onderwerpen en een planning. Mevrouw Joosten en de heer Van Oort hebben vanuit de trekkersrol samen met de inhoudelijke werkgroep jeugd naar de punten gekeken. De voorzitter vraagt aan mevrouw Joosten en de heer Van Oort om hun voorstel voor dit jaar en voor de middellange termijn toe te lichten en aan te geven hoe dit matcht met de transformatiewens.

Mevrouw **Joosten** licht het proces toe. Op 21 juli nemen de portefeuillehouders een besluit op basis waarvan de inkoop 2017 ingezet kan worden. Op 21 april is er een voorafgaand portefeuillehouderoverleg waar de inkoop van 2017 in grote lijnen al duidelijk moet zijn. Spreekster verwijst naar de planning in het schema en deelt mee dat vandaag de thema's van 2016 voor de inkoop van 2017 worden bepaald. Ook worden thema's voor de langere termijn (2018 en verder) benoemd. Spreekster stelt voor dat 2 afgevaardigden namens de zorgaanbieders en 2 afgevaardigden namens de gemeenten bepaalde onderwerpen in de periode van 10 maart tot 7 april samen uitwerken. De tijd is immers vrij kort. Van 21 april tot 28 april wordt het plan van de werkgroep dan virtueel aan iedereen voorgelegd. Van 28 april tot 24 mei is vervolgens ruimte om het product bij te schaven naar aanleiding van de virtuele raadpleging, en ook naar aanleiding van het portefeuillehouderoverleg. Spreekster hoopt op 31 mei een definitief inkoopstuk te hebben dat op 21 juli instemming krijgt van de portefeuillehouders.

De voorzitter legt uit dat de trekkers stukken zullen voorbereiden waarbij ook van de virtuele ruimte gebruik wordt gemaakt. De voorzitter legt vervolgens de planning van de fysieke en virtuele ontwikkeltafels uit. De virtuele ontwikkeltafelronde van de ontwikkeltafel Jeugd loopt van

16 tot en met 29 maart. De volgende fysieke ontwikkeltafel is dan op 25 mei, met een virtuele tafel van 1 tot en met 14 juli. Dit leidt tot een definitief voorstel voor 21 juli.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat twee plannings zijn gemaakt. De formele planning staat op het volgende tabblad.

De heer **Kuiten** voegt toe dat de werktijd inderdaad kort is. Het tussenliggende portefeuillehouderoverleg is vooral bedoeld om de portefeuillehouders goed mee te nemen in het proces zodat zij niet in juni worden overvallen.

Mevrouw **Joosten** tekent aan dat men in april toch al iets vastomlijnds moet hebben. Het is niet vrijblijvend.

De voorzitter merkt op dat 21 april en 21 juli zijn gericht op 2017 met daaronder een doorkijk naar de middellange en de langere termijn. Over de middellange en langere termijn hoeft echter op dat moment nog geen definitief besluit te worden genomen.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat het overzicht laat zien dat niet heel veel voor 2017 kan worden bereikt omdat alle betrokkenen moeten worden meegenomen. In de werkgroepen bereiden de 2 afgevaardigden namens de zorgaanbieders en de 2 afgevaardigden namens de gemeenten voorstellen voor.

De voorzitter vraagt om reacties over het proces.

De heer **Bertrams** vraagt wat onder zorgaanbieders wordt verstaan.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat alle aanbieders die zorg en ondersteuning aanbieden worden bedoeld.

De voorzitter deelt mee dat iedereen met een raam- en ontwikkelovereenkomst een aanbieder is. Ook aanbieders die niet aan de fysieke ontwikkeltafel meedoen kunnen in een werkgroep meedenken. De voorzitter merkt vervolgens op dat het proces ook de ambitie beperkt die waargemaakt kan worden.

Mevrouw **Joosten** deelt mee dat de ontwikkeltafels 1 en 2/3 voor de zomervakantie gepland staan. Ontwikkeltafel 4 is voor de doorontwikkeling bedoeld. Voor jeugd zijn al lange termijnvoorstellen gedaan die in het schema zijn opgenomen. De bedoeling is om nu te bekijken welke onderwerpen wanneer worden opgepakt.

De heer **Bertrams** vindt dat ontschotting, vereenvoudiging en integraliteit moeten worden toegevoegd.

Mevrouw **Joosten** wil graag eerst de korte termijnactiviteiten bespreken. Spreekster noemt de onderwerpen op die door de regionale werkgroep jeugd worden voorgesteld.

Mevrouw **Kuijpers** kan zich voorstellen dat nazorg al behoorlijk uitgezuiverd is.

Mevrouw **Van Kruijssen** mist verblijf. Dat heeft ook een relatie met ambulante hulp.

Mevrouw **Kuijpers** deelt mee dat er zeker 25 codes zijn voor verblijf jeugd. Dat is een echte vergaarbak.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt dat men dit kan differentiëren. Ook bij jeugd kan men doelstellingen zetten als men bijvoorbeeld minder langdurig verblijf en meer ambulante hulp wil.

De voorzitter wil dit graag scherper maken. Wat moet worden gerealiseerd als men bij verblijf en ambulante hulp naar een next level wil komen?

Mevrouw **Dijs** wil dat de hulpvraag veel meer wordt gecombineerd. Dit geldt zowel voor de ambulante zorg als voor de verblijfszorg. Spreekster wil meer vanuit de vraag redeneren.

Mevrouw **Kuijpers** wil ook graag vanuit de ondersteuningsvraag redeneren.

Mevrouw **Dijs** deelt deze opvatting.

Mevrouw **Van Herten** stelt voor om de codes en de boekingen te bekijken en groepen te maken.

Mevrouw **Kuijpers** verwacht ook dat niet altijd het goede ondersteuningsprofiel met een cliënt is gematched.

Mevrouw **Van Kruijssen** deelt mee dat Rubicon het afgelopen jaar vooral heeft bekeken voor welke vragen en producten men bij Rubicon moet zijn. De aard van de vraag, van het probleem hoort daar ook bij. Dat is ook gemakkelijk voor de verwijzer.

Mevrouw **Dijs** heeft dezelfde exercitie verricht voor de specialistische GGZ.

Mevrouw **Kuijpers** vraagt hoe men kan weten bij welke aanbieder men moet zijn. Er zitten namelijk grote verschillen tussen de geboden prijs, de kwaliteit en de inhoud. Dat is ook in het belang van de burger.

Mevrouw **Dijs** antwoordt bevestigend. Daarom is een resultaatdefiniëring ook belangrijk.

Mevrouw **Goldenbeld** deelt mee dat het Bureau Jeugdzorg ook bepaalt welke zorg de cliënt nodig heeft. Soms bestaat deze zorg niet in Noord Limburg en gaat men voor de second-best of zelfs de third-best option.

Mevrouw **Dijs** vindt dit interessant vanuit business development.

Mevrouw **Wijnhoven** voegt toe dat er inderdaad nog witte vlekken zijn in het aanbod.

De voorzitter deelt mee dat witte vlekken op-ploppen onder perceel 4.11 'overig' of niet. Het grote probleem bij perceel 4.11 is hoe een toegang kan begrijpen wat hier allemaal in zit. De voorzitter beluistert dat het zowel voor de ambulante jeugdhulp als voor verblijf interessant is om te bekijken wat er ligt.

Mevrouw **Van Kruijssen** weet niet of de verschillen al aangegeven kunnen worden.

Mevrouw **Kuijpers** deelt mee dat voor begeleiding de categorieën licht, midden en zwaar zijn gemaakt. In de Jeugdwet heet dit allemaal ambulante jeugdhulp. Spreekster wil graag van de term begeleiding af omdat men zo in kokers blijft denken.

De heer **Bertrams** denkt dat men dan volumeafspraken met de aanbieders moet maken. Het probleem is dat men aan de voorkant voortdurend in categorieën moet denken.

Mevrouw **Dijs** vindt het voordeel van arrangementen dat men als aanbieder veel flexibeler is. Deze ervaring heeft men ook in Zuid-Limburg opgedaan.

Mevrouw **Joosten** vraagt of dit op de korte termijn opgelost kan worden. Spreekster wil graag eerst de inkoop voor het volgende jaar bekijken. Al het andere moet later worden neergezet.

Mevrouw **Dijs** vindt het omkatten naar de arrangementenstructuur reëel voor 2017. Er zijn immers al heel veel regio's en zorgaanbieders die hiermee werken.

Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat men maar drie weken tijd heeft.

Mevrouw **Van Herten** wil graag de eerste stap zetten. Door verblijf en ambulante hulp in te dikken trekt men in 2017 de conclusie in de richting van profielen. Dat is een tweetrapsraket.

Deze slag kan in drie weken best worden gezet.

De heer **Kuiten** deelt mee dat de volgende stap in het schema is meegenomen.

Mevrouw **Joosten** vindt dat de trekkers volgend op de inhoud moeten zijn. Maar het moet wel haalbaar zijn en de consequenties moeten ook worden bekeken.

Mevrouw **Dijs** antwoordt dat na juli nog een half jaar tijd is voor de inrichting en de uitwerking van de details.

Mevrouw **Van Herten** merkt op dat men met deze structuur wel de komende vijf jaar vooruit moet willen.

Mevrouw **Wijnhoven** stelt voor om in een werkgroep te bekijken wat voor 2017 haalbaar is en wat voor 2018 moet worden bekeken.

De heer **Kuiten** voegt toe dat inderdaad bekeken moet worden wat realistisch is.

De heer **Van Oort** wil het beeld wegnemen dat alles in 3 weken moet gebeuren. Van 28 april tot 24 mei heeft men immers nog tijd voor de uitwerking.

Mevrouw **Joosten** vindt dat de richting wel duidelijk moet zijn.

De voorzitter stelt vast dat men al twee onderwerpen te pakken heeft. Bij verblijf wordt naar een categorisering/indikking gekeken die beter aansluit.

Mevrouw **Van Herten** merkt op dat zowel het langdurige verblijf als ook het kortdurende verblijf ofwel de logiesopvang daarin ook meegenomen moeten worden. Deze mogen niet weer worden gemist.

De voorzitter antwoordt dat dit wel twee heel verschillende zaken zijn. Dus verblijf in de brede zin (langdurig verblijf en kortdurend verblijf) en de ambulante hulp in de breedste zin van het woord worden samen bekeken. Desgevraagd geeft de voorzitter aan dat het werk van de gezinscoaches hier niet onder valt. Hij vraagt of dit onderwerp aandacht vergt.

De heer **Bertrams** denkt aan de taak en de omvang van de gezinscoach. Dit bepaalt heel erg de inkoop. Daarover moet schetsmatig iets worden gezegd.

De voorzitter denkt dat dit bij de ambulante jeugdhulpvraag meegenomen moet worden.

Mevrouw **Dijs** voegt toe dat dit ook lokaal wordt bepaald.

De heer **Bertrams** wijst op de grote verschillen tussen de gemeenten. Dat is ook in het belang van de gemeenten.

Mevrouw **Dijs** wil ervoor waken om het niet te breed te maken. Maar het is wel een heel belangrijk onderwerp.

Mevrouw **Van Kruijssen** vindt ten aanzien van het terugbrengen van bedden de ketensamenwerking heel belangrijk. Dat is een gezamenlijke verantwoordelijkheid samen met de gezinscoach en de tweede lijn.

De voorzitter beluistert dat dit een belangrijk punt is. Het lijkt echter in deze eerste fase van het terugdringen van aantallen en diensten een onderwerp voor de middellange termijn. Mevrouw **Dijs** vindt dat dit onderwerp een plek verdient in de lokale innovatietafels. De heer **Bertrams** vindt dat het thema toch meegenomen moet worden. Mevrouw **Van Kruijssen** vindt ook dat bekeken moet worden hoe dit samen in het netwerk wordt opgepakt. Mevrouw **Goldenbeld** wil graag andere bedden en niet alleen bedden terugdringen. De gesloten jeugdzorg is immers heel duur. Overigens blijkt uit onderzoek dat er te weinig bedden zijn in deze regio. Spreekster vindt dat dit in perspectief moet worden bekeken. Mevrouw **Kuijpers** antwoordt dat over de invulling van bedden landelijke afspraken zijn gemaakt. Mevrouw **Van Kruijssen** voegt toe dat bij de geboden hulp kan worden afgesproken dat de bedden zo minimaal mogelijk zijn. Mevrouw **Dijs** wijst op de kosten en de impact voor het kind. Mevrouw **Kuijpers** voegt toe dat het resultaat van de ontwikkelwerkgroep ook kan zijn dat er landelijk al te weinig bedden zijn. Dan is dat helder en zou men ook de innovatie bij de bedden kunnen bekijken. Mevrouw **Dijs** vindt dit ook een interessante vraag.

Mevrouw **Van Herten** vraagt of men de DBC's nu te pakken heeft. **De voorzitter** antwoordt dat dit voor na de zomer is, tenzij hier wordt besloten dat dit voor de zomer ook nog kan worden opgepakt. Mevrouw **Wijnhoven** wijst op de landelijke ontwikkelingen waarbij de VNG een landelijke werkgroep heeft ten aanzien van de DBC-systematiek. Spreekster wil dit advies graag afwachten.

Mevrouw **Joosten** stelt vast dat er nu drie onderwerpen zijn voor de korte termijn. Crisis is het derde punt. Mevrouw **Kuijpers** stelt voor om de input van de werkgroep crisis in de ontwikkeltafel terug te leggen. Alle aanbieders van crisis zijn immers bij deze werkgroep betrokken. Mevrouw **Joosten** vat samen dat er een werkgroep crisis is waarin mevrouw Kuijpers onder andere zitting heeft die mogelijk voor de inkoop 2017 iets kan doen en verder voor de inkoop 2018. Deze werkgroep moet dus wel weten dat zij voor 7 april iets moet opleveren. Mevrouw **Kuijpers** kan dit niet garanderen, maar dit lukt wel voor 21 mei. Het is een gezamenlijke werkgroep met Midden-Limburg. Vanuit de regionale werkgroep jeugd zit Susan Keijsers erbij van Horst aan de Maas, en verder de aanbieders van crisishulp. Er zijn ook afstemmingsoverleggen met Zuid-Limburg.

Mevrouw **Joosten** vraagt of er nog meer onderwerpen voor de inkoop van 2017 zijn. Mevrouw **Wijnhoven** wil graag de percelen overig en nazorg samen met de aanbieders bekijken. De heer **Bertrams** wil ook graag ambulante hulp verduidelijken. **De voorzitter** deelt mee dat bij 'overig' van alles zit, zoals de groepstrainingen. Samen wordt vastgesteld dat dit ook bij de ambulante jeugdhulp zit.

Mevrouw **Van Kruijssen** voegt toe dat Rubicon het groepsgericht aanbod ambulant heeft weggezet bij perceel 'overig' vanwege de manier van financiering. **De voorzitter** vraagt of het lukt om die grote 'bak' ook scherp te krijgen. Mevrouw **Kuijpers** merkt op dat men ambulant mogelijk ook kan splitsen in individueel, groep en systemisch. Mevrouw **Van Kruijssen** antwoordt dat de ambulante zorg altijd systemisch is, of het nu groep of individueel is. Mevrouw **Dijs** merkt op als men de arrangementenstructuur zou nastreven, men daarin ook de nazorg kan meenemen. De heer **Kuiten** stelt voor om te beginnen met het indikken en indelen van de ambulante hulp om vervolgens te bekijken wat van overig ook is gedaan. Men moet het niet ambitieuzer maken. **De voorzitter** vindt dit een goed voorstel.

6. Afspraken

Mevrouw **Joosten** concludeert dat er drie werkgroepen worden ingesteld:

1. verblijf;
2. ambulante hulp (deel nazorg en deel overig);

3. crisis.

De voorzitter voegt toe dat hetgeen niet binnen het tijdsbestek kan worden opgepakt, wel benoemd moet worden. Dit wordt voor de wat langere termijn meegenomen. Aldus wordt afgesproken.

Mevrouw **Joosten** vraagt vervolgens naar aanbieders die voor de werkgroepen kunnen worden uitgenodigd.

Voor Verblijf worden de Koraal Groep of Gastenhof of MetGGZ en Rubicon gesuggereerd.

De voorzitter weet ook dat MetGGZ zich heel nadrukkelijk heeft uitgesproken over wonen 18- en 18+ voor langdurig verblijf.

Mevrouw **Joosten** wil graag vasthouden aan 2 gemeenten en 2 aanbieders per werkgroep.

Mevrouw **Kuijpers** vindt dat men zelf de informatie bij de relevante aanbieders en gemeenten moet ophalen.

De voorzitter stelt voor dat men zich ook voor de werkgroepen moet kunnen aanmelden.

De heer **Van Oort** wil deze vraag voor 2018 wel stellen, maar voor nu is dat te kort dag.

Mevrouw **Dijs** wil aan de werkgroep ambulante hulp deelnemen, naast Inge Vogels van de Mutsaersstichting.

De voorzitter heeft het vorig jaar bij sommige werkgroepen gemerkt dat het belangrijk is dat het hele activiteitenpakket goed wordt gedekt.

Mevrouw **Joosten** vreest dat grotere werkgroepen problemen met de planning zullen veroorzaken.

Mevrouw **Dijs** stelt voor om PSW te vragen voor ambulante hulp.

De voorzitter vindt dit een goed voorstel. De voorzitter voegt toe dat ook de belangen van de kleine aanbieders moeten worden meegenomen.

Mevrouw **Theunissen** wil best virtueel reageren. De kleine aanbieders kunnen immers niet makkelijk aan de werkgroepen deelnemen. Spreekster wil echter graag deelnemen aan de ontwikkeltafels namens de kleine aanbieders.

De voorzitter begrijpt dit.

Mevrouw **Dijs** vindt een vereenvoudiging voor alle stakeholders van belang. Dit staat los van klein en groot.

De voorzitter voegt toe dat dit ook voor de gemeenten van belang is.

Mevrouw Van Kruijssen verlaat de vergadering.

Mevrouw **Joosten** vraagt naar namen voor de werkgroep ambulante hulp en verblijf.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt wanneer dit helder moet zijn.

De heer **Kuiten** wil dit graag in de werkgroep afstemmen.

Mevrouw **Kuijpers** vraagt of mensen zich willen melden die heel veel van dit onderwerp afweten. Dit criterium wordt door iedereen onderschreven.

Mevrouw **Wijnhoven** vraagt wie de namen van de werkgroep-deelnemers verzamelt.

Mevrouw **Schuilig** kan de namen verzamelen. De bijeenkomsten worden door de werkgroepen zelf geregeld.

De heer **Van Oort** stuurt de namen van de aanbieders onder andere naar mevrouw Kuijpers.

De heer **Bertrams** stelt voor om nu een tijdstip te plannen.

Mevrouw **Joosten** vindt dat de deelnemers dit zelf moeten doen.

De voorzitter deelt mee dat de volgende week een start moet worden gemaakt.

Mevrouw **Joosten** wil ook graag prijzen en kostprijsmodules bekijken.

De voorzitter vraagt of deze vraag niet al bij de ontwikkelwerkgroepjes wordt meegenomen. De werkgroep gaat immers aan de slag en zal bij heel veel verschillende producten proberen om in te dikken en te ordenen. Moet de werkgroep alleen inhoudelijk kijken naar de invulling van de diensten en de cijfers nog even buiten beschouwing laten? Een daaropvolgende groep kan dan de gevolgen voor de tarieven bekijken.

Mevrouw **Joosten** antwoordt bevestigend. Spreekster wil vooral toe naar een transparante kostprijsberekening en naar transparantie van prijzen. Binnen jeugd kunnen er immers ook nog andere accenten zijn die belangrijk zijn om mee te nemen. Daarna volgen uiteraard de tarieven als de producten zijn beschreven.

Mevrouw **Van Herten** stelt voor om dit na de eerste drie werkgroep-weken te bekijken. Mevrouw **Joosten** wil nu al graag met de kostprijsmodules beginnen. Spreekster vindt dit heel erg belangrijk.

Mevrouw **Goldenbeld** vraagt of mevrouw Joosten de prijzen transparant wil hebben. Of wil zij ook iets veranderen?

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat pas als de prijzen transparant zijn, men ook iets kan veranderen.

Mevrouw **Kuijpers** stelt voor om de maximale tarieven hieraan te koppelen.

Mevrouw **Dijs** voegt toe dat men bij een indikking van producten ook meteen rubriceert. Dan ziet men ook automatisch dat veel producten in dezelfde soort prijscategorie vallen. Dit kan men dan samenvoegen.

Mevrouw **Theunissen** merkt op dat de prijzen nu ook al transparant zijn.

Mevrouw **Joosten** antwoordt ontkennend. Niet iedereen heeft de bijlage bij het prijzenblad immers transparant ingevuld. Iedereen heeft dit toch met de eigen bril op gedaan. Bij de overhead bestaan bijvoorbeeld grote verschillen. De gemeenten willen graag helderheid over de kostenopbouw.

De voorzitter beluistert dat 'een koppeling moet worden gelegd tussen resultaten van de werkgroepen die zich buigen over de detaillering van de diensten en kostenopbouw. Bij de provinciale codes zitten bijvoorbeeld gigantische verschillen in de bandbreedte en de tarieven en men kan niet terugzien waarop die verschillen precies zijn gebaseerd.

Mevrouw **Dijs** vindt het erg ver gaan als een organisatie de overhead moet specificeren. De uurprijs is immers heel vergelijkbaar. Spreekster vindt de opbouw van de overhead een bedrijfsverantwoordelijkheid van een aanbieder.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat uit de uitvraag van dit jaar niet is gekomen wat de gemeenten graag wilden zien. Daarop komt nu een verbeteringslag, ook om de verschillen uit te kunnen leggen en te rechtvaardigen. Voor de zorgkantoren is dit een heel normale procedure. Spreekster vindt dat hierover afspraken moeten worden gemaakt. Zij wil namelijk voor de kaasschaafmethode waken.

Mevrouw **Dijs** vindt dat een aanbieder zelf de prijs bepaalt en zelf over zijn bedrijfsvoering gaat. De samenstelling van de pakketten is iets anders.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat een gemeente graag inzicht wil hebben in de kostenopbouw en het product. Dit moet samen in de ontwikkeltafels worden bekeken. Spreekster vindt dit ook een heel legitieme vraag. De kostprijsberekening is per organisatie verschillend. Voor het hanteren van eerlijke tarieven moet men ook meer weten.

Mevrouw **Theunissen** vraagt naar de relatie tussen Nza en kwaliteit.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat er verschillende inkoopssystematieken zijn. Men is nu op zoek naar wat het beste bij een gemeente past. De werkgroep is de aanzet daartoe.

Mevrouw **Goldenbeld** deelt mee dat de medewerkers in de toegang en de gezinsvoogden hiermee inderdaad soms worstelen.

De voorzitter beluistert dat er ook een beeld is dat te veel aan sommige aanbieders wordt betaald. De vraag is of die aanbieders hetzelfde leveren. Leveren zij wel kwaliteit? Men moet af van het gevoel, het beeld, het imago dat de verschillen voortkomen uit heel andere zaken. Dit begint bij een eenduidige productbeschrijving. Het begint dus bij de inhoud.

Mevrouw **Joosten** vindt daarom belangrijk dat de kostprijsberekening eenduidig wordt uitgezet.

De voorzitter stelt vast dat de eerste stap de systematiek is. Op welke manier kan men dit transparant krijgen en de diensten vergelijken? Dat is dus de opbouw van de kostprijsanalyse. De tweede stap is – gekoppeld aan het inzicht in de drie diensten die worden ingedikt en verscherpt – wat deze systematiek daarvoor betekent. In eerste instantie moet men voor de ontwikkelwerkgroep dus mensen hebben die bedreven zijn met kostprijsystematiek. Het wordt een aparte werkgroep.

Mevrouw **Goldenbeld** vraagt verder aandacht voor de bijzondere positie van voogdkinderen. Deze kinderen hebben geen ouders die bepaalde kosten kunnen betalen, zoals bijvoorbeeld de huurkosten van een kamer.

De voorzitter merkt op dat dit een wit vlekje is. Er zullen echter nog meer witte vlekjes zijn. Deze ontwikkeltafel kan hierop niet focussen, maar dit moet wel worden opgepakt. De voorzitter vraagt of daarvoor een premium is.

Mevrouw **Kuijpers** was gisteren vanuit een regionale werkgroep bij een bijeenkomst met o.a. mensen van de toegang waarbij ook over witte vlekken en reparatie is gesproken. Mevrouw **Joosten** merkt op dat men wel nu al voor 2017 producten moet definiëren. Deze moeten bij de inkoop wel worden meegenomen. Mevrouw **Goldenbeld** zal nog meer voorbeelden aanreiken.

Desgevraagd merkt mevrouw **Joosten** op dat de kostprijsanalyse in alle werkgroepen terugkomt. Daarvoor zijn inderdaad controllers nodig.

Mevrouw **Van Herten** vraagt of mevrouw Joosten ook een controlegroep wil hebben.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat het voorwerk voor allemaal gedaan kan worden, maar daarna moet het in de verschillende ontwikkeltafels worden neergelegd.

De voorzitter voegt toe dat men in eerste instantie dus breder wil kijken naar de systematiek. De vraag moet worden uitgezet welke mensen hieraan een bijdrage willen leveren. Dat kan voor de Wmo en Jeugd in één hand.

Mevrouw **Joosten** antwoordt bevestigend.

De voorzitter vraagt wat nog moet worden besproken.

Mevrouw **Schuilig** vraagt of men nog naar de lange termijn doelen wil kijken.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit in de notulen wordt gezet. Dan kan iedereen daarover nadenken en ook nog virtueel reageren.

De heer **Bertrams** wil heel graag dat iedereen hierover nadenkt.

Mevrouw **Schuilig** deelt mee dat het verslag van deze ontwikkeltafel volgende week op de website wordt gepubliceerd.

De heer **Kuiten** vindt dat gemeenten en aanbieders elkaar tussendoor vaker moet spreken. Spreker wil ook graag verkennen wat in de andere regio's gebeurt en de goede voorbeelden meenemen.

Mevrouw **Dijs** antwoordt dat Midden-Limburg ook al ver op weg is.

Mevrouw **Joosten** wil voor september hiermee graag beginnen.

De voorzitter stelt voor dat een aparte werkgroep dit op zich neemt. De voorzitter deelt mee dat er een stramien ligt voor 2017. Een parallel proces kan zich echter richten op ontwikkeltafel 4, evaluatie en vooruitkijken, en met name op de ontwikkeltafel aan het einde van het jaar. Dit is een andere snelheid en vergt meer vrijdenkers.

Mevrouw **Wijnhoven** vindt dit ook samenhangen met de sturing.

De heer **Bertrams** voegt toe dat de inhoud inderdaad bekend moet zijn.

De voorzitter denkt dat dit kan worden ingericht los van dit proces. Dit kan echter wel dienend zijn.

Mevrouw **Dijs** vindt dat de contractering ondersteunend moet zijn aan de transformatie.

De heer **Kuiten** zal dit vanuit de werkgroep jeugd starten. Aldus wordt afgesproken.

Mevrouw **Joosten** vindt de korte termijn nu duidelijk. Voor de lange termijn komen nog onderwerpen en wordt het proces nog bekeken. Parallel hieraan gaat de werkgroep jeugd al bekijken 'hoe verder'.

De voorzitter antwoordt bevestigend.

7. Sluiting

De voorzitter vond het een enerverende bijeenkomst in positieve zin.

De heer **Bertrams** vraagt om zijn pleidooi ook bij de ontwikkeltafel Wmo mee te nemen.

De voorzitter antwoordt bevestigend. Dat zal zeker gebeuren. Het punt leeft immers bij meerdere mensen.

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun bijdrage aan deze ontwikkeltafel en sluit om 11.59 uur de bijeenkomst.

Venray, 9 maart 2016